

[Poul H. Møller]

drejer sig om, som vi skal ophøje til lov nu om lidt, men blot at tage stilling til nødvendigheden af at foretage dette skridt, som vi i lighed med andre partier helst havde undgået, om det havde været muligt.

Vi finder ikke disse ændringsforslag særlig relevante, og vi kan ikke stemme for nogen af dem.

Ændringsforslag nr. 1 fra retsforbundet går ud på, at lovforslaget først kan stadfæstes, efter at de for overenskomstindgåelse kompetente organer på arbejdsgiver- og arbejdstagerside har givet tilslutning hertil. Ja men det er jo netop det, man ikke har kunnet opnå, og det er derfor, vi må gribe ind i dette tilfælde.

Det er ikke teknisk muligt at nå den dato, venstre foreslår, det kan simpelt hen ikke nås.

Fremskridtspartiets forslag om at udelukke en bestemt medarbejdergruppe fra at stemme – her er jo tale om dyrlægerne – mener jeg slet ikke kan være lovligt eller teknisk muligt, da dyrlægerne jo hører under AC, som netop har et forslag til afstemning, og man kan ikke afskære specielt dyrlægerne som akademikere fra at stemme om det forslag, der gælder deres område.

Vi må derfor stemme imod samtlige ændringsforslag, men vil naturligvis, som jeg har nævnt det før, kunne stemme for lovforslaget som helhed, nr. L 222, således at denne ulykkelige konflikt bringes til ophør aldeles omgående.

Mølgaard (DR):

Retsforbundet anerkender, at slagterikonflikten er en alvorlig konflikt. Den skal afværges. Der skal skabes arbejdsro også på dette område. Arbejdet skal genoptages. Men vi er dybt uenige i valget af metode. Den metode, et folketingsflertal åbenbart vælger, nemlig ved lovgivning at diktere parterne noget, de ikke selv har ønsket sig, er efter vor opfattelse konfliktskabende – på dette område og på andre områder. Det er fejlen ved fremgangsmåden. Det kan på længere sigt ødelægge den høje grad af arbejdsro på det danske arbejdsmarked, som har været en af vore forcer, som har været en af de ting, der har gjort, at Danmark på masser af områder har haft mulighed for at konkurrere på verdensmarkedet. Dette, at man var sikker

på, at produktionen foregik løbende i nogenlunde ro på det danske arbejdsmarked, undergraver man med dette som med andre indgrebsforslag.

Vi har anerkendt de akutte problemer, der foreligger vedrørende dyreværn, og vi har også anvist løsningen derpå igennem et konkret forslag. Der har ikke været tilslutning til noget sådant, og det beklager vi. Der har heller ikke været tilslutning til vores opfordring til, at forhandlinger påbegyndes igen, og også det må vi beklage. På den baggrund må vi naturligvis stemme imod forslaget som helhed.

Venstres ændringsforslag om en så hurtig ikrafttræden, at det er praktisk umuligt at få det kommunikeret ud, er et forslag, som er urimeligt og uadministrerbart, og det vil vi selvfølgelig stemme imod.

Fremskridtspartiets ændringsforslag om også at inddrage dyrlæger beskæftiger sig jo med en situation, der endnu ikke foreligger. Både af den grund og på grund af, at der er tale om en udvidelse af indgrebets omfang, må vi afvise det.

Vore egne ændringsforslag skal jeg kommentere med, at vil man have gang i slagterierne igen, så de får arbejdsro i en vis periode, så er den 2 måneders frist, som der stort set er tale om, for at nye forhandlinger kan genoptages, noget, der både giver arbejde på slagterierne og arbejds- og forhandlingsro for parterne.

Vort ændringsforslag om at forudsætte en urafstemning og for øvrigt også en tilslutning fra repræsentantskabet på arbejdsgiversiden til forslaget som forudsætning for, at lovforslaget overhovedet kan stadfæstes, vil skabe en ganske ny situation, idet det vil gendrive enhver tro på begge sider af forhandlingsbordet på, at der er udsigt til politisk indgreb i situationen. Med denne nye situation kan man tænke sig et ændret afstemningsresultat, men man kunne også tænke sig nye forhandlingsmuligheder.

Hr. Glistrup afviste vort forslag og sagde, at det ærlig talt var galt med den form for frihed, vi lagde op til. Det, der skulle til, var statsdirigering, så vi havde sikring for, at slagterierne fungerede. Det er vældig karakteristisk i større og større udstrækning for fremskridtspartiet, at der skal dirigering, central dirigering, statsdirigering til af det danske samfund, men det er vistnok andre præ-